

SOME CONSIDERATIONS ON THE SCHOOL MANAGEMENT IN ICELAND

Wednesday 19th April of 2006 in a meeting of the Catalunya Forum we had the opportunity to interchange information on some aspects of management and scholastic direction with a group¹ of teaching staff and principals from Iceland who were making a study visit in our country.

Certainly, the characterization of different structural aspects on the educational system, its administration and the scholastic management are defined in numerous consultable sources to reaches worldwide, without going more far to the same network Eurydice.

Nevertheless, the one that interested in this meeting was rather to interchange of perceptions, without aspirations to be systematics, on as these issues of management and scholastic direction were lived.

Iceland is a small country with little population that has an educative structure very decentralized, of management of the local communities, with an immense majority of public schools.

The size of the schools is diverse, from small schools in rural populations to enormous agglomerate in some cities. The scholastic direction is, then, different according to the characteristics from the respective schools according to the dimensions, situation and type.

Even so, the directors it seems that they have an unquestionable authority. It is worth the trouble to remember that, in Iceland, there is not an inspection that must control externally and the regulation to inner of each center is exclusive competition of the director.

¹ the group is formed by: : Oddny' S.Johamead, Siudrun Lhorkelsdottis, Sigridur Valdimarsdottir, Johanna Naldimarsdollir, Dom Gumarsson, i, Kreshun O. Stephensen.

It seems that nobody puts in prohibition that the few external norms that there are must fulfill necessarily. The directors have much autonomy as far as the personnel management, from the hiring to dismissal, the evaluation or the system of repayments.

Also, they have much responsibility respect to the local Council who contracts them. That is to say, they have much autonomy to do but they must give accounts of the results that the center obtains.

The scholastic directors have a high repayment in relation to the teaching staff. In these conditions, usually there are many candidates by each place of scholastic director it's offered. Indeed, the access to the directive function can be reached by any professor or director of same or the other school who - with occasion of vacancy published by local authorities - can ask for it.

In the selection process it is considered her or his formation and experience, as well as the valuation in one interviews. Normally, for each place of vacant principal uses to have between five and ten candidates.

The director is a true manager of human resources, has a pot of money from which to distribute to the tasks and repayments, positions, levels, areas and, also, number of weekly classes for each professor.

Every year there is an educational evaluation participated in which each professor agrees with the director the improvement objectives and its achievement is appreciated by the director.

Iceland arranges of a national curriculum, from which schools carry out concretions, specially on methods. In kindergarden education ratios are much more low that in Catalunya (for example, ten students per classroom in pupils aged three or four), with very delayed lessons on riding and writing. Successes in the learnings of the English language are attributed to its standardized presence in all kind of the social events in the country.

ALGUNES CONSIDERACIONS SOBRE LA GESTIÓ I DIRECCIÓ ESCOLAR A ISLÀNDIA

El dimecres dia 19 d'abril de 2006 la junta del fòrum de Catalunya vam tenir l'oportunitat d'intercanviar informació sobre alguns aspectes de gestió i direcció escolar amb un grup² de professorat i directius d'Islàndia que estaven realitzant una visita d'estudi al nostre país.

Certament, la caracterització dels diferents aspectes estructurals d'un sistema educatiu, la seva administració i la gestió escolar està definida en nombroses fonts consultables a l'abast de tothom, sense anar més lluny a la mateixa xarxa Eurydice.

No obstant, el que interessava en aquest encontre era més aviat l'intercanvi de percepcions, sense aspiracions de sistematicitat, de com es vivien aquests sistemes de gestió i direcció escolar.

Islàndia és un petit país amb poca població que té una estructura educativa molt descentralitzada, de gestió de les comunitats locals, amb una immensa majoria d'oferta pública.

La grandària de les escoles és divers, des de petites escoles en poblacions rurals a enormes aglomerats en algunes ciutats.

La direcció escolar és, doncs, diferent segons les característiques dels respectius centres segons les dimensions, situació i tipologia.

Tanmateix, els directors sembla que tenen una indiscutible autoritat. Val la pena recordar que, a Islàndia, no hi ha una inspecció que hagi de controlar externament i la regulació a l'interior de cada centre és competència exclusiva del director. Sembla que ningú posa

² Integraven el grup: Oddny' S.Johamead, Siudrun Lhorkelsdottis, Sigridur Valdimarsdottir, Johanna Naldimarsdöllir, Dom Gumarsson, i, Kreshun O. Stephensen.

en dubte que les poques normes externes que hi ha s'han de complir necessàriament.

Els directors tenen molta autonomia quant a la gestió de personal, des de la contractació a l'acomiadament, passant per l'avaluació o el sistema de retribucions. Igualment, tenen molta responsabilitat respecte del Consell local que els contracta. És a dir, tenen molta autonomia per fer però han de donar comptes dels resultats que assoleix el centre. Els directors escolars tenen una alta retribució en relació al professorat.

En aquestes condicions, hi sol haver molts candidats per cada lloc de director escolar que s'ofereix. Efectivament, l'accés a la funció directiva està a l'abast de qualsevol professor o director de la mateixa o altra escola que – en ocasió de vacant publicada per l'ens local – pot sol·licitar-la. En el procés de selecció es considera la seva formació i experiència, així com la valoració en una entrevista. Normalment, per a cada lloc de director vacant sol haver-hi entre cinc i deu candidats.

El director és un veritable gestor de recursos humans, disposa d'un pot de diners a partir dels quals distribuir les tasques i retribucions, càrrecs, nivells, àrees i, també, número de classes setmanals per a cada professor.

Cada any hi ha una avaluació docent participada en la que cada professor pacta amb el director els objectius de millora i el seu aconseguit és apreciat pel director.

Islàndia disposa d'un currículum nacional, a partir del qual els centres efectuen concrecions, especialment metodològiques. A l'educació infantil les ràtios són molt més baixes que a Catalunya (per exemple, deu alumnes al que seria el nostre p3 ó p4), amb un nivell d'ensenyaments lectoescriptors molt tardans. L'èxit en els aprenentatges de la llengua anglesa és atribuït a la seva presència normalitzada en tots els entorns socials del país.

ALGUNAS CONSIDERACIONES SOBRE LA GESTIÓN Y DIRECCIÓN ESCOLAR EN ISLANDIA

El miércoles día 19 d'abril de 2006 la junta del foro de Catalunya tuvimos l'oportunidad d'intercambiar información sobre algunos aspectos de gestión y dirección escolar con un grupo³ de profesorado y directivos de Islandia que estaban realizando una visita de estudio en nuestro país.

Ciertamente, la caracterización de los diferentes aspectos estructurales de un sistema educativo, su administración y la gestión escolar están definidas en numerosas fuentes consultables al alcance de todo el mundo, sin ir más lejos a la misma red Eurydice.

No obstante, lo que interesaba en este encuentro era más bien el intercambio de percepciones, sin aspiraciones de sistematicidad, de como se viven estos sistemas de gestión y dirección escolar.

Islandia es un pequeño país con poca población que tiene una estructura educativa muy descentralizada de gestión de las comunidades locales, con una inmensa mayoría d'ofrecida pública.

El tamaño de las escuelas es diverso, desde pequeñas escuelas en poblaciones rurales a enormes aglomerados en algunas ciudades.

La dirección escolar es, pues, diferente según las características de los respectivos centros según las dimensiones, situación y tipología. Aun así, los directores parece que tienen una indiscutible autoridad.

Vale la pena recordar que, en Islandia, no hay una inspección que deba controlar externamente y la regulación en el interior de cada centro es competencia exclusiva del director.

³ Formaban parte del grupo: Oddny' S.Johamead, Siudrun Lhorkelsdottis, Sigridur Valdimarsdottir, Johanna Naldimarsdollir, Dom Gumarsson, i, Kreshun O. Stephensen.

Parece que nadie pone en entredicho que las pocas normas externas que hay deban cumplirse necesariamente. Los directores tienen mucha autonomía en cuanto a la gestión de personal, desde la contratación al despido, pasando por la evaluación o el sistema de retribuciones.

Igualmente, tienen mucha responsabilidad respecto del Consejo local que los contrata. Es decir, tienen mucha autonomía para decidir pero deben dar cuentas de los resultados que logra el centro.

Los directores escolares tienen una alta retribución en relación al profesorado. En estas condiciones, suele haber muchos candidatos por cada lugar de director escolar que se ofrece. Efectivamente, el acceso a la función directiva está al alcance de cualquier profesor o director de la misma u otra escuela que – en ocasión de vacante publicada por el ente local – puede solicitarla.

En el proceso de selección se considera su formación y experiencia, así como la valoración en una entrevista. Normalmente, para cada lugar de director vacante suele haber entre cinco y diez candidatos. El director es un verdadero gestor de recursos humanos, dispone de un fondo de dinero a partir del que distribuir las tareas y retribuciones, cargos, niveles, áreas y, también, número de clases semanales para cada profesor.

Cada año hay una evaluación docente participada en la que cada profesor pacta con el director los objetivos de mejora y su logro es apreciado por el director. Islandia dispone de un currículum nacional, a partir del cuál los centros efectúan concreciones, especialmente metodológicas.

En la educación infantil las ratios son mucho más bajas que en Catalunya (por ejemplo, diez alumnos por grupo en lo que sería nuestro p3 ó p4), con un nivel de enseñanzas en lectoescritura muy tardío.

Los éxitos en los aprendizajes de la lengua inglesa se atribuyen a su presencia normalizada en todos los entornos sociales del país.